

ผลการวิจัย

ข้อมูลที่ได้รับจากการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์คุณตัวอย่างที่เป็นสมาชิกกลุ่มศรีประดิษฐ์ลิขิตภัณฑ์กับชาวบ้านสันป่าม่วง ตำบลนาคอม อำเภอเมืองพะเยา จังหวัดพะเยา เมื่อวันที่ 19 มกราคม พ.ศ. 2562 ได้ผลดังต่อไปนี้

อายุ สมาชิกส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 24 – 33 ปี (ร้อยละ 41.38) รองลงมาเป็นอายุระหว่าง 34 – 43 ปี (ร้อยละ 31.03) อายุระหว่าง 14 – 23 ปี และอายุระหว่าง 44 – 53 ปี มีจำนวนใกล้เคียงกัน (ร้อยละ 13.79 และ 12.07 ตามลำดับ) และอายุ 54 ปีขึ้นไปมีน้อยที่สุด (1.72)

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนครอบครัวของอายุสมาชิก

ช่วงอายุ (ปี)	จำนวน	ร้อยละ
14 – 23	8	13.79
24 – 33	24	41.38
34 – 43	18	31.03
44 – 53	7	12.07
54 ขึ้นไป	1	1.72
รวม	58	100

การศึกษา สมาชิกมากกว่าครึ่งมีระดับการศึกษาจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (ร้อยละ 62.07) รองลงมาซึ่งมีจำนวนค่อนข้างห่างกันจากการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 7 (ร้อยละ 18.97) รองลงมาซึ่งมีจำนวนใกล้เคียงกันไม่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และไม่ได้เข้าเรียนหนังสือ (ร้อยละ 6.90 และ 8.62 ตามลำดับ) และที่มีจำนวนเท่ากันคือจบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญ (ม.ศ.5) และจบชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น (ม.ศ.3) (ร้อยละ 1.72)

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนร้อยละของระดับการศึกษาของสมาชิก

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ได้เรียนหนังสือ	5	8.62
ก่อนป.4	4	6.90
จบป.4	36	62.07
ป.5 - 7	11	18.97
ม.ศ. 1 - 3	1	1.72
ม.ศ. 5	1	1.72
รวม	58	100

สถานภาพการสมรส สมาชิก เกือบห้าหมื่นเป็นผู้ที่ผ่านการสมรสแล้ว (ร้อยละ 84.48) ในขณะที่สมาชิกที่มีสถานภาพเป็นโสดมีเพียงเล็กน้อย (ร้อยละ 15.52)

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนร้อยละของสถานภาพการสมรสของสมาชิก

สถานภาพการสมรส	จำนวน	ร้อยละ
โสด	9	15.52
สมรสแล้ว	49	84.48
รวม	58	100

อาชีพ สมาชิก เกือบห้าหมื่นมีอาชีพทำนา (ร้อยละ 84.48) รองลงมาซึ่งมีจำนวนน้อยมีอาชีพรับจ้างในไร่นา เนื่องจากไม่มีที่ดินของตนเอง (ร้อยละ 8.62) รองลงมา มีอาชีพค้าขาย เช่น ขายเนื้อสัตว์ หรือผักที่ตลาดสดในหมู่บ้าน (ร้อยละ 5.17) ที่เหลือไม่ได้ประกอบอาชีพทำนาที่ เป็นแม่บ้านเท่านั้น (ร้อยละ 1.72)

ที่มาสังเกตว่า มาจากจำนวนผู้ที่มีอาชีพทำนา ร้อยละ 84.48 นั้น เกือบครึ่งหนึ่งของผู้ที่มีอาชีพทำนา ทำงานเพียงพอกินในครอบครัวและเหลือข้าวไว้ทำพื้นฐานไปต่อไปเท่านั้น ไม่มากพอ

ที่จะขาย (ร้อยละ 44.82) และมากกว่าครึ่ง เพียงเล็กน้อยที่ทำนาให้ชาวจ้านาสามารถเหลือพอ
ที่จะขายเป็นรายได้ (ร้อยละ 55.18)

จากข้อมูลนี้ ทำให้เห็นถึงความจำเป็นของสมาชิกที่จะต้องประกอบกิจกรรมอื่นๆ
เพื่อนำมาซึ่งรายได้ที่เป็นเงิน

ตารางที่ 4 แสดงจำนวนร้อยละของอาชีพของสมาชิก

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
ทำนา	49	84.48
– ทำนาพอกินไม่ขาย	(22)	(44.82)
– ทำกินและขายด้วย	(27)	(55.18)
ค้าขาย	3	5.17
รับจำ	5	8.62
แมมาน	1	1.72
รวม	58	100

รายได้ รายได้คือครัวเรือนที่ปัจจุบันสมาชิกมากกว่าครึ่ง มีจำนวนคนห้าห้าคน กล่าวคือ 5,000 บาทลงไป (ร้อยละ 53.45) ถัดไปมีรายได้ระหว่าง 5,001 – 15,000 บาท (ร้อยละ 29.31) และสมาชิกที่มีรายได้ระหว่าง 15,001 – 25,000 บาท มีจำนวนไม่มากนัก (ร้อยละ 10.34) ถัดไปเป็นสมาชิกที่มีรายได้ระหว่าง 35,001 – 45,000 บาท (ร้อยละ 3.45) และจำนวนน้อยที่สุดคือสมาชิกที่มีรายได้ระหว่าง 25,001 – 35,000 บาท และ 55,001 บาทขึ้นไป ซึ่งมีจำนวนเท่านั้น (ร้อยละ 1.72) ส่วนใหญ่มีรายได้ระหว่าง 45,001 – 55,000 บาท ไม่ปรากฏในกลุ่มสมาชิกที่เป็นตัวอย่างในการศึกษารังน់

ตารางที่ 5 แสดงจำนวนร้อยละของรายได้/ครัวเรือน/ปีของสมาชิก

รายได้ (บาท)	จำนวน	ร้อยละ
55,001 ขึ้นไป	1	1.72
45,001 – 55,000	–	–
35,001 – 45,000	2	3.45
25,001 – 35,000	1	1.72
15,001 – 25,000	6	10.34
5,001 – 15,000	17	29.31
5,000 และต่ำกว่า	31	53.45
รวม	58	100

ห้ามคิดคุณเด็กและของน้ำกรรม ผลของการศึกษานี้คั่งนี้

I. ความได้เปรียบเสื่อม夷

วัสดุประสงค์ของการประคิญ์นิติภัณฑ์กับชรา สมาชิกส่วนใหญ่เกือบทั้งหมด ทำการประคิญ์นิติภัณฑ์กับชรา เพื่อเป็นรายได้เสริมให้แก่ตนเองและครอบครัว (ร้อยละ 87.93) มีส่วนอย่างที่ชอบว่าสามารถมีรายได้จากการประคิญ์นิติภัณฑ์กับชรา เป็นรายได้หลักให้กับตนเอง (ร้อยละ 8.62) และมีจำนวนน้อยมากที่ปลูกไว้ใช้ในครัวเรือนเท่านั้นไม่ขาย (ร้อยละ 3.45)

ตารางที่ 6 แสดงจำนวนร้อยละของวัสดุประสงค์ในการประคิญ์นิติภัณฑ์กับชรา

วัสดุประสงค์	จำนวน	ร้อยละ
เป็นรายได้หลัก	5	8.62
เป็นรายได้รอง	51	87.93
ปลูกใช้ในครัวเรือน	2	3.45
รวม	58	100

รายได้จากการประคิบญ์ผลิตภัณฑ์นักศึกษา สมาชิกมากกว่าครึ่งมีรายได้จากการผลิตภัณฑ์นักศึกษาที่ตนเองประคิบญ์ไม่เกิน 2,000 บาท ต่อปี (ร้อยละ 63.80) ถ้ามาเป็นจำนวนสมาชิกที่มีรายได้ตั้งกล่าวระหว่าง 2,001 – 4,000 บาทต่อปี (ร้อยละ 18.96) มีสมาชิกจำนวนน้อยที่มีรายได้ระหว่าง 4,001 – 6,000 บาทต่อปี (ร้อยละ 10.34) ส่วนที่มีรายได้มากกว่า 6,000 บาทต่อปีขึ้นไปมีเพียงเล็กน้อยเท่านั้น (ร้อยละ 6.90)

ตารางที่ 7 แสดงจำนวนร้อยละของรายได้จากการประคิบญ์ผลิตภัณฑ์นักศึกษา

รายได้/ปี (บาท)	จำนวน	ร้อยละ
6,001 ขึ้นไป	4	6.90
4,001 – 6,000	6	10.34
2,001 – 4,000	11	18.96
2,000 และต่ำกว่า	37	63.80
รวม	58	100

ความพอใจต่อรายได้จากการผลิตภัณฑ์นักศึกษา สมาชิกมากกว่าครึ่งแสดงความพอใจต่อจำนวนของรายได้ที่ได้รับจากการประคิบญ์ผลิตภัณฑ์นักศึกษา (ร้อยละ 53.45) แต่จำนวนของสมาชิกที่ไม่พอใจต่อรายได้ตั้งกล่าวที่ตนได้รับอยู่ก็มีมากเช่นกัน (ร้อยละ 41.38) มีเล็กน้อยที่มีความคิดเห็นเป็นกลางและไม่มีความคิดเห็นต่อการทำ דיןในข้อนี้เนื่องจากผลิตภัณฑ์น้ำใช้ในครัวเรือนเท่านั้น ไม่ขาย (ร้อยละ 1.72 และ 3.45) ตามลักษณะ

ตารางที่ 8 แสดงจำนวนร้อยละของความเห็นต่อรายได้จากการผลิตภัณฑ์นักศึกษา

ความเห็น	จำนวน	ร้อยละ
พอใจ	31	53.45
เฉย ๆ	3	5.17
ไม่พอใจ	24	41.38
รวม	58	100

การแทนที่ของนวัตกรรมคือกิจกรรมที่เคยทำ สมาชิกเก็บหั้งหมุดตอบว่าการประคัญช์
ผลิตภัณฑ์กับชาวชีวะ เป็นนวัตกรรมสำหรับคนนี้ไม่ได้ทำให้ห้องล้ม เดิกกิจกรรมใด ๆ ที่เคยทำ
และยกน้ำร่ายไก่มาให้คนเอง เลย (ร้อยละ 93.10) มีจำนวนน้อยที่เคยขายเล็ก ๆ น้อยๆ
หรือทำไร้ข้าวโพดแล้ว เดิกทำไปเมื่อใช้เวลาไม่ประคัญช์ ผลิตภัณฑ์กับชาวและสามารถนำรายได้
ให้มากกว่ากิจกรรมเก่า (ร้อยละ 6.89)

ตารางที่ 9 แสดงจำนวนร้อยละของการ เดิกกิจกรรมที่เคยทำ

กิจกรรม	จำนวน	ร้อยละ
ในห้อง เดิกล้ม	54	93.10
เดิก - ทำไร้ข้าวโพด	3	5.17
- ขายเล็กน้อย	1	1.72
รวม	58	100

การขายผลิตภัณฑ์กับชาว สมาชิกส่วนใหญ่มีความเห็นว่าผลิตภัณฑ์ขายคือและขายได้
เรื่อย ๆ ตลอดปี (ร้อยละ 36.21 และ 24.14) ตามลำดับ แต่จำนวนสมาชิกที่มีความเห็นว่า
ผลิตภัณฑ์ขายไม่คุ้มไม่น้อย (ร้อยละ 36.21) และไม่มีความเห็นเนื่องจากคนเองไม่ได้ประคัญช์
ผลิตภัณฑ์กับชาวไว้เพื่อขาย (ร้อยละ 3.45)

ตารางที่ 10 แสดงจำนวนร้อยละของความเห็นคือการขายผลิตภัณฑ์กับชาว

ความเห็น	จำนวน	ร้อยละ
ขายคือ	21	36.21
ขายได้เรื่อย ๆ	14	24.14
ขายไม่คือ	21	36.21
ไม่มีความเห็น (ไม่ขาย)	2	3.45
รวม	58	100

II. ความเข้ากันได้

บุชั้กชวนในสมัคร เข้า เป็นสมาชิก สมาชิกส่วนใหญ่ตอบคำถามในข้อนี้ว่าบุคคลซึ่งมีความเป็นผู้นำ เป็นทางการ เป็นบุชั้กชวนในสมัคร เข้า เป็นสมาชิก คือ ผู้ใหญ่ในบ้าน และคณะกรรมการกลุ่ม (รอยละ 34.48 และ 31.03 ตามลำดับ) พร้อมกันนั้นก็อาจ เกิดจากการชักชวนของบุคคลนอกครัว เรือนซึ่ง เป็นสมาชิกกลุ่มอยู่แล้ว เท่า ๆ กันที่ เกิดจากการตัดสินใจของคนเอง (รอยละ 24.14) มีจำนวนน้อยที่คิวาวัฒนาการ เป็นผู้มีบทบาทในการตัดสินใจ เข้า เป็นสมาชิก (รอยละ 5.17) และที่มีจำนวนน้อยที่สุดที่ เป็นบุชั้กชวนในสมัคร เป็นสมาชิกคือ บุคคลที่อยู่ในครัวเรือนเดียวกันซึ่ง เป็นสมาชิกกลุ่มอยู่แล้ว

สำหรับบุชั้กชวนในสมัคร เข้า เป็นสมาชิกกลุ่ม จำนวนมากกว่า 1 คนขึ้นไปได้

ตารางที่ 11 แสดงจำนวนรอยละของบุชั้กชวนในสมัคร เป็นสมาชิกกลุ่ม

บุคคล	จำนวน	รอยละ
คนเอง	14	24.14
สมาชิกกลุ่มที่อยู่ในครัวเรือน	1	1.72
สมาชิกกลุ่มที่ไม่ได้อยู่ในครัวเรือน	14	24.14
กรรมการกลุ่ม	18	31.03
พัฒนาการ	3	5.17
ผู้ใหญ่ในบ้าน	20	34.48
รวม	70	120.68

ความต้องการในการประชุมและกิจกรรมทั่วไป สมาชิก เกือบทั้งหมดมีความต้องการผลักในระดับสูง (รอยละ 87.93) มีส่วนน้อยที่มีความต้องการปานกลาง และมีความต้องการอย่างน้อย มีจำนวนใกล้เคียงกัน (รอยละ 6.90 และ 5.17 ตามลำดับ)

ตารางที่ 12 แสดงจำนวนร้อยละของความคองการประคิป์นลิกกันพัคบชวา

ความคองการ	จำนวน	ร้อยละ
กองการมาก	51	87.93
กองการปานกลาง	4	6.90
กองการนอย	3	5.17
รวม	58	100

III. ความชันช้อนหรือยุ่งยาก

ความยาก-ง่ายในการประคิป์นลิกกันพัคบชวา สมาชิกเกือบทั้งหมด มีความเห็นว่า การประคิป์นลิกกันพัคบช瓦ชนิดที่คนกำลังผลิคอยู่ในปัจจุบันนี้ทำได้ไม่ยากเลย (ร้อยละ 93.10) มีจำนวนน้อยที่มีความเห็นว่า ยาก (ร้อยละ 5.17) และมีจำนวนน้อยที่สุดมีความเห็นว่า เช่น ๆ ไม่ยาก หรือง่าย (ร้อยละ 1.72)

ตารางที่ 13 แสดงจำนวนร้อยละของความเห็นต่อการประคิป์นลิกกันพัคบชวา

ความเห็น	จำนวน	ร้อยละ
ยาก	3	5.17
เช่น ๆ	1	1.72
ไม่ยาก	54	93.10
รวม	58	100

ปัญหาในการประคิณรูบลิติกันพัฒนา ซึ่งตอบโควนากว่าหนึ่งปัญหา สมาชิกมากกว่าครึ่งที่มีความเห็นว่า มัจฉับผลิติกันพัฒนาไม่ดี (รอยละ 62.07) รองลงมาสมาชิกเห็นว่าคนเองทองการเรียนรู้การประคิณรูบลิติกันพัฒนาแบบใหม่ ๆ (รอยละ 24.14) และมีจำนวนไม่น้อยที่ตอบว่าไม่มีเวลา (รอยละ 20.69) สมาชิกส่วนหนึ่งมีความเห็นว่าคนเองมีปัญหาเกี่ยวกับความซื่อของผลิติกันพัฒนาให้ขึ้นรา ซึ่งมีจำนวนใกล้เทียงกับจำนวนสมาชิกที่ตอบว่าคนเองไม่มีปัญหาแต่อย่างใด (รอยละ 13.79 และ 12.07 ตามลำดับ) และสมาชิกจำนวนเท่ากันที่มีปัญหาในเรื่องขาดความช่วยเหลือในการผลิตและขาดวัสดุในการผลิต เช่น หุน หรือเครื่องรีดผ้ากันขาว (รอยละ 3.45) มีจำนวนน้อยมากที่มีปัญหาเกี่ยวกับราคาของผลิติกันพัฒนา คือมีความเห็นว่าผลิติกันพัฒนาแพงเกินไป (รอยละ 1.72)

ตารางที่ 14 แสดงจำนวนรอยละของปัญหาในการประคิณรูบลิติกันพัฒนา

ชนิดของปัญหา	จำนวน	รอยละ
ขาดวัสดุหรือปักรถ	2	3.45
ขาดความรู้เรื่องผลิติกันพัฒนาแบบใหม่ ไม่มีความช่วยเหลือในการผลิต	14	24.14
ผลิติกันพัฒนา	2	3.45
- ผลิติกันพัฒนาไม่ดี	36	62.07
อัน ๆ - ไม่มีเวลา	12	20.69
- ผลิติกันพัฒนาทำ	1	1.72
- ไม่มีปัญหา	7	12.07
รวม	82	141.38

IV. ความสามารถนำไปท่องโลกได้

การเรียนรู้การประดิษฐ์ผลิตภัณฑ์นักศึกษา สมาชิกส่วนใหญ่เรียนรู้การประดิษฐ์ผลิตภัณฑ์นักศึกษาโดยการเข้ารับการอบรมจากโครงการที่พัฒนาชุมชนจังหวัดเป็นผู้จัดขึ้น (ร้อยละ 77.59) มีจำนวนอยู่ที่ไม่ได้เข้ารับการอบรม (ร้อยละ 22.41) จากจำนวนสมาชิกที่ผ่านการอบรมมากกว่าครึ่ง เป็นผู้ที่ผ่านการอบรมในรุ่นที่ 2 เพียงรุ่นเดียว (ร้อยละ 53.33) และรองลงมาเป็นผู้ผ่านการอบรมในรุ่นที่ 1 และรุ่นที่ 2 หั้งสองรุ่น (ร้อยละ 35.56) มีจำนวนน้อยที่ผ่านการอบรมในรุ่นที่ 1 เพียงรุ่นเดียว (ร้อยละ 11.11)

สำหรับสมาชิกที่ไม่ผ่านการอบรมมี สามารถประดิษฐ์ผลิตภัณฑ์นักศึกษาได้ในปัจจุบัน เนื่องจากเรียนรู้มาจากผู้ผ่านการอบรมซึ่งไม่ได้เป็นสมาชิกในครัวเรือนเดียวกันเป็นจำนวนมาก (ร้อยละ 72.92) มีจำนวนน้อยที่เรียนรู้จากผู้ผ่านการอบรมที่เป็นสมาชิกในครัวเรือนเดียวกัน (ร้อยละ 23.08)

ตารางที่ 15 แสดงจำนวนร้อยละของการเรียนรู้การประดิษฐ์ผลิตภัณฑ์นักศึกษา

ประเภท	จำนวน	ร้อยละ
ผู้ผ่านการอบรม	45	77.59
ผู้ไม่ผ่านการอบรม	13	22.41
รวม	58	100
ผู้ผ่านการอบรม	45	100
- รุ่นที่ 1	5	11.1
- รุ่นที่ 2	24	53.33
- รุ่นที่ 1 และ 2	16	35.56
ผู้ไม่ผ่านการอบรม	13	100
- เรียนรู้จากผู้ผ่านการอบรม ที่เป็นสมาชิกในครัวเรือน	3	23.08
- เรียนรู้จากผู้ผ่านการอบรม ที่ไม่ได้เป็นสมาชิกในครัวเรือน	10	76.92

การ เสียใช้จ่ายในช่วงฝึกหัดประดิษฐ์ผลิตภัณฑ์กับชาว สมาชิกส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ในช่วงของการฝึกอบรมหรือฝึกหัดประดิษฐ์ผลิตภัณฑ์กับชาวนั้น คำใช้จ่ายที่ต้องเสียไปมีจำนวนพอคื (ร้อยละ 79.31) รองลงมาเป็นความเห็นว่า เสียใช้จ่ายเป็นจำนวนน้อย (ร้อยละ 18.97) และจำนวนน้อยที่เห็นว่า เสียใช้จ่ายมาก (ร้อยละ 1.72)

ตารางที่ 16 แสดงจำนวนร้อยละของความเห็นค่าใช้จ่ายในช่วงฝึกหัดประดิษฐ์ผลิตภัณฑ์กับชาว

ความเห็น	จำนวน	ร้อยละ
เสียใช้จ่ายมาก	1	1.72
เสียใช้จ่ายพอคื	46	79.31
เสียใช้จ่ายน้อย	11	18.97
รวม	58	100

v. ความสามารถดัง เกตเဟ่แกลไค

ชนิดของผลิตภัณฑ์ผลิตในปัจจุบัน ซึ่งอาจผลิตให้มากกว่าหนึ่งชนิดขึ้นไป สมาชิกส่วนใหญ่ในปัจจุบันผลิตหมากทั้งประ เกทหมากบูดูนิ่งและหมากบูชาญในอัตราส่วนเท่ากัน (ร้อยละ 75.86) รองลงมา เป็นจำนวนของบุบลิกะระ เป่า (ร้อยละ 44.83) มีส่วนน้อยที่ผลิตกระจากบดไม้ ที่ร่องแก้ว หรือท่องภาชนะอื่น ๆ เช่น ด้วย งานชาม หรือหม้อ

ตารางที่ 17 แสดงจำนวนร้อยละของสมาชิกที่ผลิตผลิตภัณฑ์กับชาวชนิดต่าง ๆ ในปัจจุบัน

ชนิดของผลิตภัณฑ์	จำนวน	ร้อยละ
หมากบูดูนิ่ง	44	75.86
หมากบูชาญ	44	75.86
กระ เป่า	26	44.83
ท่องภาชนะต่าง ๆ	2	3.45
ท่องแก้ว	2	3.45
กระจากบดไม้	4	6.90
รวม	122	169.82

การตัดสินใจประคิญบลิติกภัทบักบัว สมาชิก เกือบทั้งหมดตอบว่าที่ประคิญบลิติกภัทบักบัว เนื่องจากเห็นผู้อื่นทำแล้วไก่คลกร้าวคือมีรายได้เพิ่มขึ้นจึงอยากรับมาก (ร้อยละ 93.10) มีจำนวนน้อยที่ตอบว่าตนตัดสินใจทำเองโดยไม่ได้คำนึงถึงคนอื่น ๆ (ร้อยละ 6.90)

ตารางที่ 18 แสดงจำนวนร้อยละของการตัดสินใจประคิญบลิติกภัทบักบัว

ประเภท	จำนวน	ร้อยละ
ตัดสินใจด้วยตนเอง	4	6.90
ทำตามผู้อื่น	54	93.10
รวม	58	100

ความเห็นเปรียบเทียบคุณลักษณะของนวกรรมที่มีผลมากกว่าต่อการยอมรับ-

ความเห็นของสมาชิกต่อคุณลักษณะของนวกรรมที่มีผลมากกว่าในการยอมรับ โดยการเปรียบเทียบคุณลักษณะของนวกรรมห้อง 5 ประการที่ระบุ เห็นไก่ชั้วสมาชิกส่วนมากมีความเห็นว่าคุณลักษณะความไว้เปรียบเชิงเทียบ (I) มีผลต่อการยอมรับมากกว่าคุณลักษณะอื่น ๆ ทั้ง 4 ประการ ในอัตราส่วนที่สูงมาก (ร้อยละ 82.76, 89.66, 91.38 และ 86.21 ตามลำดับ) สมาชิกจำนวนรองลงมา มีความเห็นว่าคุณลักษณะความเชื่อกันไก่ (II) มีผลต่อการยอมรับมากกว่าคุณลักษณะอื่น ๆ 3 ประการ ในอัตราส่วนที่สูง เช่นเดียวกัน (ร้อยละ 89.66, 72.42 และ 81.04 ตามลำดับ) สมาชิกจำนวนรองลงมา มีความเห็นว่าคุณลักษณะความสามารถลัง เกต เท็นบลไก่ (V) มีผลต่อการยอมรับมากกว่าคุณลักษณะอื่น ๆ 2 ประการ ในอัตราส่วนที่ใกล้เคียงกัน (ร้อยละ 51.72 และ 58.62 ตามลำดับ) สมาชิกจำนวนน้อยที่มีความเห็นว่าคุณลักษณะความเชื่อ ข้อนี้หรือยังยาก (III) มีผลต่อการยอมรับมากกว่าคุณลักษณะอื่นประการ เกี่ยวในอัตราส่วนที่ใกล้เคียงกัน (ร้อยละ 51.72) ส่วนคุณลักษณะความสามารถนำไปทดสอบไก่ (IV) ไม่มีสมาชิกรายใดที่มีความเห็นว่ามีผลมากกว่าคุณลักษณะอื่น ๆ ต่อการยอมรับ

ตารางที่ 19 แสดงจำนวนร้อยละของสมาชิกที่มีความเห็นคิดถึงคุณภาพของนวัตกรรมที่มีผลมากกว่าในการยอมรับ เปรียบเทียบทีละกู๊

คุณลักษณะ - ความถี่ - ร้อยละ	I-II	I-III	I-IV	I-V	II-III	II-IV	II-V	III-IV	III-V	IV-V
ความไว้เปรียบเชิงเทียบ (I)	48	52	53	50						
ความเข้ากันได้ (II)	10				52	42	47			
ความมั่นคงหรืออยู่ยงยาก (III)		6			6			30	24	
ความสามารถนำไปทดลองได้ (IV)			5			16		28		28
ความสามารถสังเกตเห็นผลได้ (V)				8			11		34	30
รวม	58	58	58	58	58	58	58	58	58	58
ความไว้เปรียบเชิงเทียบ (I)	82.7689.66	91.3886.21								
ความเข้ากันได้ (II)	17.24				89.667242	81.04				
ความมั่นคงหรืออยู่ยงยาก (III)		10.34			10.34			51.72	41.38	
ความสามารถนำไปทดลองได้ (IV)			8.62			27.58		48.28		48.28
ความสามารถสังเกตเห็นผลได้ (V)				13.79			18.96		58.6251.72	
รวม	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100

จำนวนสมาชิกที่ยอมรับคุณลักษณะของนวัตกรรมเป็นอันดับหนึ่ง

วิธีหาจำนวนสมาชิกที่ยอมรับคุณลักษณะของนวัตกรรมเป็นอันดับหนึ่ง มีขั้นตอนดังนี้

(ภาคผนวก ก.)

1. เปรียบเทียบคุณลักษณะของนวัตกรรมทั้ง 5 ประการทีละกู๊ รวมทั้งล้วน 10 กู๊ (เปรียบเทียบคุณลักษณะที่ 1 กับคุณลักษณะที่ 2, คุณลักษณะที่ 1 กับคุณลักษณะที่ 3 ..... จนถึงกู๊ที่ 10 เปรียบเทียบคุณลักษณะที่ 4 กับคุณลักษณะที่ 5)

2. ความเห็นของสมาชิกแต่ละราย จะแสดงให้เห็นว่าคุณลักษณะใดที่มีผลมากเป็นอันดับหนึ่งของการยอมรับนวัตกรรม โดยถูกจากคุณลักษณะที่สมาชิกแต่ละรายเลือกตอบชี้กัน 4 ครั้ง เป็นความถี่สูงสุด

3. คุณลักษณะของนวัตกรรมที่มีผลมากที่สุด หรือมาก เป็นอันดับหนึ่งของการยอมรับของสมาชิกทั้งหมด ใจจากบรรวนที่มีจำนวนมากที่สุดของคุณลักษณะที่สมาชิก เลือก เป็นอันดับหนึ่ง

จากการศึกษาวิธีคัดกรองข้างต้น จะเห็นว่ามีสมาชิกที่มีความเห็นว่าคุณลักษณะความໄก้เปรียบเชิง เหี้ยม เป็นคุณลักษณะที่มีผลมากที่สุดของการยอมรับนวัตกรรมถึง 45 ราย (ร้อยละ 77.59) ซึ่ง เป็นจำนวนสูงสุด สมาชิกจำนวนรองลงมาคือ 10 ราย (ร้อยละ 17.24) เห็นว่า คุณลักษณะความเข้ากันได้มีผลมากที่สุดของการยอมรับนวัตกรรม สมาชิกจำนวนน้อยและมีจำนวนใกล้เคียงกันคือ 2 ราย และ 1 ราย เห็นว่าคุณลักษณะความสามารถลัง เกตเห็นผลได้ และคุณลักษณะความชับช้อนหรืออยู่ยาก ตามลำดับ มีผลมากที่สุดของการยอมรับนวัตกรรม ส่วนคุณลักษณะความสามารถนำไปทดลองได้ ไม่มีสมาชิกรายใดเห็นว่ามีผลมากที่สุดของการยอมรับนวัตกรรม (ตารางที่ 20)

ตารางที่ 20 แสดงจำนวนร้อยละของการยอมรับคุณลักษณะของนวัตกรรม เป็นอันดับหนึ่ง

คุณลักษณะ	จำนวน	ร้อยละ
ความໄก้เปรียบเชิง เหี้ยม	45	77.59
ความเข้ากันได้	10	17.24
ความชับช้อนหรืออยู่ยาก	1	1.72
ความสามารถนำไปทดลองได้	0	0
ความสามารถลัง เกตเห็นผลได้	2	3.49
รวม	58	100

การทดสอบสมมติฐาน คุณลักษณะของการประคัญญาลิกภัยนักศึกษา 5 ประการ กล่าว ก็อ 1) ความໄก้เปรียบเชิง เหี้ยม 2) ความเข้ากันได้ 3) ความชับช้อนหรืออยู่ยาก 4) ความสามารถนำไปทดลองได้ 5) ความสามารถลัง เกตเห็นผลได้ ไม่มีผลแทรกต่างกันต่อการยอมรับของสมาชิกคุณศรี

นำความที่ของจำนวนสมาชิกที่ยอมรับคุณลักษณะของนวัตกรรมเป็นอันดับหนึ่ง จากตารางที่ 20 มาคำนวณค่าสถิติ Chi-Square โดยใช้สูตร

$$\chi^2 = \sum \frac{(O-E)^2}{E}$$

$$O_1 = 45, O_2 = 10, O_3 = 1, O_4 = 0, O_5 = 2$$

$$E = \frac{58}{5}$$

$$\begin{aligned} \chi^2 &= \frac{(45-\frac{58}{5})^2 + (10-\frac{58}{5})^2 + (1-\frac{58}{5})^2 + (0-\frac{58}{5})^2 + (2-\frac{58}{5})^2}{\frac{58}{5}} \\ &= \frac{7286}{58} \\ &= 125.62 \end{aligned}$$

คำนวณค่าสถิติ Chi-Square (χ^2) ได้ 125.62 หากตามตารางที่ระดับความเป็นอิสระ (degree of freedom) $4 = 13.277$ ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แสดงว่าตัวแปรอิสระก่อให้เกิดความแตกต่างที่ตัวแปรตามที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 นั้นคือ คุณลักษณะของ การประดิษฐ์ผลิตภัณฑ์นักบุญชวาท 5 ประการ มีผลแตกต่างกันต่อการยอมรับของสมาชิกกลุ่มศรี

กังนั้นจึงสรุปได้ว่า คุณลักษณะความไม่เครื่องเริง เริง เที่ยบมีนิลมากที่สุดต่อการยอมรับการ ประดิษฐ์ผลิตภัณฑ์นักบุญชวาของสมาชิกโดยมีคุณลักษณะความเข้ากันได้ คุณลักษณะความสามารถลังเล กเกต เห็นผลได้ และคุณลักษณะความขับข้อนหรือบุญยาก มีผลต่อการยอมรับการประดิษฐ์ผลิตภัณฑ์นักบุญชวา ของสมาชิกมากน้อยลดหลั่นกันลงมาตามลำดับ โดยที่คุณลักษณะความสามารถลังเล กเกต เห็นผลได้ ไม่มี ผลต่อการยอมรับการประดิษฐ์ผลิตภัณฑ์นักบุญชวาของสมาชิกเท่าอย่างใด

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย